

Matthias Benoni Hering

**Programma In Festo Pentecostes, Qvo Academiae Rostochiensis Rector,
Matthias Benoni Hering ... De Officio Spiritvs Sancti Paracletico Disserens, Cives
Academicos Ad Beneficia Spiritvs Sancti ... Invitat ...**

Rostochii: Typis Johannis Jacobi Adleri, [1737?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1004020546>

Druck Freier Zugang

T. 512.

1737. Pfingsten.

~~A-1256. 243.~~

PROGRAMMA¹⁷³⁷
IN
FESTO PENTECOSTES,

QVO
ACADEMIAE ROSTOCHIENSIS

RECTOR,
MATTHIAS BENONI
HERING,

I. V. D. ET COD. PROF. DVCALE
PVBL. ORD.

DE

OFFICIO SPIRITVS
SANCTI
PARACLETICO

DISSERENS,

CIVES ACADEMICOS

AD

BENEFICIA SPIRITVS SANCTI

PIA MENTE RECOLENDAM

INVITAT, ET PRO EO, AC DEBET,
COHORTATVR.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS JACOBI ADLERI, SERENISS. PRINCIPIS
& ACAD. Typographi.

M. 1256 243

PROGRAMMA
IN
PRIMO PENTECOSTES

ACADEMIAE ROSTOCKENSIS
RECTOR

MATTHIAS BENONI
HERING

J. V. D. ET COD. PROF. DVCA
PUBL. ORD.

DE
OFFICIO SPIRITVS
SANCTI
PARACLETICI

DISSERTATIONES
CIVES ACADEMICOS

AD
BENEFICIA SPIRITVS SANCTI

PLA MEAT RECOURTUM
INVITAT ET PRO EO AC DEBIT
CONTRATVS

ROSTOCK
T. JONATHAN LACON ADAMI SEYMUS PRINCEPS
& ACAD. Typograph.

11. 11. 11

Pentecostes festum dum hodie solemnitate anni-
 uersaria celebramus, Cuius Optimi, pro officii Rectora-
 lis ratione excitare Vos debeo atque inflammare, ut mi-
 raculosae Spiritus Sancti super Apostolos effusionis, be-
 neficiorumque, in vniversam CHRISTI Ecclesiam inde
 redundantium, memoriam pia animi reuerentia renouetis.
 Magnitudo autem & varietas horum DEI beneficiorum ut animo
 nostro altius infigatur, *Officium Spiritus Sancti Paracliticum*
 ob oculos nobis ponere, omnique mentis acie lustrare constitui.
 His occupatus meditationibus, silentio iam praetermitto san-
 ctissima ista & mysteriorum plenissima dogmata, quae de SPI-
 RITVS SANCTI summa Deitate, de aeterna eius à Patre & Filio
 processione, de subsistentia ipsius personali, proprietate chara-
 cteristica, aliisque huc spectantibus momentis sat arduis sacro
 in codice traduntur. Haec enim vii à veris Ecclesiae Orthodo-
 xae membris magno recipiuntur consensu, ita quoque à sacra-
 rum litterarum Doctoribus non in compendiis solum & systema-
 tibus, Theologiam exhibentibus Acroamaticam, verum etiam
 in ipsis libellis catecheticis, simpliciorum captui adcommodatis,

tanta inculcantur perspicuitate & dexteritate, quanta credendi
 haecce dogmata est necessitas. In Theologorum itaque scriptis
 cum hae doctrinae adeo frequenter obviae sint, vt ad eadem
 hic prouocare nobis pro scopo nostro sufficere queat; quid Officii
 Paracletici notione nobis veniat, erit exponendum. Ad Ono-
 matologiam quod attinet, in primis hic in censum venit τὸ
 paracleticum, ex cuius vocis deriuatione meditamenta nostra
 aliquid lucis foenerabuntur. Origine graeca haecce vox est,
 descendens à verbo παρακαλεῖν, quod significat aduocare, pa-
 tronum expetere, adhortari, precari, consolari. Hinc nomen
 adiectiuum παρακλητικός apud scriptores Graecorum idem de-
 notat, quod Latinis est consolatorius, consolabilis. adhortati-
 uus. Quod si vocabula huic voci cognata perpendimus,
 emphasin eiusdem fortassis clarius perspicimus. Et sic oc-
 currit ἡ παράκλησις, aduocatio, adhortatio, consolatio, nec
 „non ὁ παρακλητὴς five παράκλητος, Aduocatus, Patronus, qui rei
 „causam agit, ac tuetur eum; exhortator, qui alterum ad ali-
 „quid agendum excitat, vel de aliqua re admonet; & consolator,
 „qui moestum alterius animum efficacissimo solatio erigit, re-
 „ficit ac refrigerat, quae sunt verba CHRISTIANI STOCKII in
 Clavi Linguae Sanctae Nou. Test. p. m. 534. Graphice etiam acutif-
 simus quondam Argentoratensium Theologus, IO. CONR.
 DANNHÄVVERVS in Hodosophia Christiana Phoen. IX. p. m. 940.
 Complectitur autem, inquit, vox Paracleti totum officium Patronatus &
 aduocatae, consolationem, suggestionem consiliorum, defensionem coram iu-
 dice clientis, de sua causa diffidentis, accusationem, supplicationem. Quando
 itaque SPIRITVS SANCTVS in sacris litteris dicitur παράκλητος,
 Io. XIV. v. 16 & 26, Cap. XV. v. 26, Cap. XVI. v. 7. fiftitur nobis
 vt optimus Aduocatus, causam iustificationis nostrae coram
 DEO agens, suspiriis ineffabilibus pro nobis intercedens, de via
 recta eunda nos admonens, ad bonorum operum studium nos
 inflammans, animos nostros in aestu tentationum refrigerans, & in
 qualibet afflictione solatio refocillans efficacissimo. Quibus occu-
 patis, quid per Officium Spiritus Sancti Paracleticum nobis intel-
 ligatur, iam paullo copiosius ostendendum. Per partes vero cum
 hinc eundum sit, Officium Spiritus Sancti Paracleticum tribus po-
 tissimum momentis, videlicet docendo, intercedendo & consolando, ab-
 solui

solui cognoscemus. Quemadmodum enim aduocati est, vt iura, in iudicio adhiberi solita, cognita habeat atque perspecta, quo clientes instruat, &, qua ratione causam suam recte, ac secundum iuris processum legitime agere queant, doceat; ita quoque Spiritus Sanctus iura diuina atque coelestia explorata & in numero habet, dum omnia perscrutatur, etiam profunditates DEI, & nemo nouit ea, quae DEI sunt, nisi Spiritus DEI, 1. Cor. II. v. 10. 11. Hinc etiam hicce Παράκλητος noster nos instruit, ea, quae ad salutem nostram pertinent, fideliter nos edocet, &, quo pacto nostri coram DEO accusatores refutari, repelli ac profligari queant, nobis communit. Hoc ipsum Christus, Spiritum Sanctum Παράκλητον discipulis suis promittens, disertis testatur verbis: *Ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quaecunque dixi vobis*, Io. XIV. v. 26; & iterum Io. XVI. v. 13. ita pronunciat: *Cum venerit ille Spiritus veritatis, ducet vos in omnem veritatem*. Sicuti autem melioris notae aduocatus suarum esse partium ducit, dubia praesertim causarum fata clientibus suis exponere; ita quoque Spiritum Sanctum, Παράκλητον, Apostolis, in rebus ancipitibus & plane perturbatis quid agendum, quidue respondendum sit, fideliter suggesturum esse, Christus Θεάνθρωπος, discipulis suis solatii medicinam adhibiturus, vice plus simplici adseueravit. Audiamus ipsius verba solatii plenissima, quae Matth. X. v. 19. 20. ita fluunt: *Quaecunque vero vos tradiderint, (Synedriis quippe, Synagogis, Ducibus ac Regibus, v. 17. 18.) ne solliciti estote, quomodo, aut quid locuturi sitis: Dabitur enim vobis in illa hora, quid loqui debeatis. Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis.* Et sane quam accurate eventus respondet praedictioni? Quid enim antea miseris istis piscatoribus fuerat rudiis, quid ineptius ad capiendam dogmata, quae dulcissimus Saluator de regno spirituali, de sua passione, de morte, de resurrectione, de adscensu in coelos & sessione ad dextram DEI toties illis inculcauerat? Iam autem Spiritu Sancto mentes ipsorum docente ac illuminante, omnia illa, quae Cimmeriis tenebris obscuriora quondam ipsis visa fuerant, nunc sole meridiano erant clariora. Hinc de rebus, de quibus adhuc non dicam loqui, sed ne balbutire quidem potuerant, tanta facundia, tanta sapientia, tanta alacritate, tantaque certitudine differuerunt, vt doctos pariter ac indoctos maxima

sui admiratione compleuerint. Et quanta fuerit Apostolorum,
 Spiritu Sancto repletorum, *παρόντια* vel in medio hostium, vel
 in ipsis vinculis, vel inter minas, inter verbera & persecutiones,
 varia Scripturae loca, praesertim acta Apostolorum, à Luca ex di-
 uina inspiratione litteris consignata, abunde euincunt. Tantum
 autem abest, vt hicce *Παράκλητος* solis Apostolis doctor datus sit,
 (quantumuis, eosdem immediata Spiritus Sancti *ἐκλάμψει* prae-
 aliis collustratos esse, constet) vt potius omnes, verbum diui-
 num legentes vel audientes, nec gratiae illuminanti obicem ma-
 litiose ponentes, de salutari huius Doctoris informatione, &
ἐκλάμψει mediata sibi gratulari queant. Hicce autem Spiritus
 Sanctus non tantum ad doctrinam, voluntati diuinae conformem,
 verum etiam ad vitam DEO placentem nos deducit. Ad verita-
 tem doctrinae quod attinet, illam certe Spiritus Sanctus per ver-
 bum, verboque insitam vim illuminatiuam in nobis operatur.
 Homo etenim, sibi & naturalibus suis viribus relictus, non
 percipit ea, quae sunt Spiritus DEI, stultitia potius ipsi sunt, nec
 potest cognoscere, 1. Cor. II. v. 14; Et nemo immoto mentis ad-
 sensu potest dicere Dominum Iesum, nisi per Spiritum Sanctum,
 1. Cor. XII. v. 3. Nec minus ad vitam DEO placentem *Παράκλητος*
 noster nos perducit. Quapropter etiam diuinus Psalter huncce
 ductorem precibus sibi expetit ardentissimis, Ps. CXLIII. v. 10. ita
 ingemiscens: *Spiritus tuus bonus ducat me in terra rectitudinis.* Hinc
 etiam veteri, sed pia consuetudine receptum est, vt in publicis
 Ecclesiarum ac Scholarum conuentibus τὸ VENI SANCTE
 SPIRITVS ab initio actionum sacrarum decantetur, quem mo-
 rem nostra quoque aetate multis in locis adhuc obseruari noui-
 mus. Sed progredimur ad aliud quoddam momentum, quo Of-
 ficiū Spiritus Sancti Paracleticum ex parte absolui constat. Ipsa
 testatur experientia, exploratae fidei aduocatum causam clien-
 tum suorum serio agere, illis se adiungere, &, quod clientes
 praestare nequeunt, ipsum eorumdem nomine perficere,
 indeque nunc libellando nunc excipiendo, nunc repli-
 cando, nunc duplicando, nunc adpellando, nunc alia iu-
 ris beneficia persequendo, & in clientum suorum vsus con-
 uertendo, causam eorumdem tueri, &, si fieri potest, obti-
 nere. Similem ferme in modum Spiritus Sanctus *Παράκλητος*
 causam

causam fidelium agit, illisque se adiungit. In primis vero intercessionis efficacissima illis adest, atque opitulatur. In diuersas omnino sententias abeunt sacrarum litterarum interpretes, intercessionem Spiritus Sancti exponere adlaborantes. Alii enim cum IO. CONR. DANNHAVVERO in *Hodosophia* l. c. p. m. 242. seqq., IO. FRID. KOENIGIO in *Theologia Positiua Acroamatica* Part. III. §. 242, & IO. GEORGIO NEVMANNO in *Theologia Aphoristica* Part. III. Sect. I. Aphor. XCII. contendunt, Spiritum Sanctum pro nobis non intercedere solum *effectiue*, hoc est, efficiendo, vt preces ardentes & efficaces pro nobis aliisque ad DEVM fundamus, Rom. VIII. v. 15. Gal. IV. v. 6; verum etiam *proprie*, hoc est, Spiritum Sanctum in propria persona, modo tamen personae diuinae conueniente, pro nobis intercedere, omniaque ad salutem proficua nobis expetere, & ceu Παράκλητον & Aduocatum nostrum gemitus nostros inenarrabiles coram tribunali Sacrosanctae Trinitatis magna instantia, magno pondere, magnaue auctoritate exponere, Rom. VIII. v. 26. 27. Alii è contrario, Spiritum Sanctum non nisi effectiue pro nobis intercedere adfirmant. Huic sententiae adstri- pulantur AVRELIVS AVGVSTINVS, Hipponensium ille Epi- scopus, & pro ratione istorum temporum magni nominis Theo- logus, Tom. II. de Trinitate & Vnitate DEI Cap. III., & GI- LOMON GLASSIVS in *Philologia Sacra* Lib. III. tract. III. Can. XXII. p. m. 805. In primis vero IVSTVS FEVRBOR- NIVS Fascic. IV. Dissertationum Theologicarum Disp. VIII. §. 4. nec non Disp. IX, §. 41. 42. sensum dicti Rom. VIII. v. 26. 27. ex- plicaturus, pro sola effectiua Spiritus Sancti intercessionem variis pugnat argumentis. Praecipua, quae pro sententia sua statum- anda adducit, sunt: 1) Quod Spiritus Sanctus dicatur pro no- bis intercedere gemitibus inenarrabilibus, cum tamen Spiritus San- ctus, ceu Spiritus infinitus, proprie non gemat, & suspiria pro- mat. 2.) Quod Spiritus Sanctus dicatur quidem intercedere pro no- bis, non autem addatur, ipsum pro nobis intercedere πρὸς τὸν Θεόν, apud DEVM, sicuti Christus dicitur Παράκλητος noster πρὸς τὸν Πατέρα, apud Patrem, 1. Ioh. II v. 2; Sed quod Spiritus San- ctus Rom. VIII. v. 27. dicatur pro nobis intercedere κατὰ Θεόν, secundum DEVM, quae locutio ex mente ipsius hunc sensum habet, quod

quod Spiritus Sanctus iuxta diuinam voluntatem nos pie precan-
 tes reddat. Quibus vberius expositis sensum oraculi diuini Rom.
 Rom. VIII. v. 26. l. c. Disp. IX § 43. hunc in modum exprimit:
Quod in priore axiomatis sui parte Apostolus nobis & nostris viribus denegat,
hoc in posteriore eius parte Spiritui S. adsignat: vigore particulae, antithe-
sin innuentis, ἀλλὰ, sed. Atqui in priore axiomatis sui parte nobis &
 nostris viribus denegat, & detrahit orare digne & recte. E. Vtvt itaque
 FEVRBORNIVS II. cc. magno adstruere studeat conatu,
 Spiritum Sanctum effectiue tantum, non autem in propria per-
 sona pro nobis apud DEum intercedere; nihilo tamen secius idem
 FEVRBORNIVS, teste IO. HENR. FEVSTKINGIO de Retracta-
 tionibus Theologorum § XLII. p. 105. sqq., quoad hancce opi-
 nionem palinodiam cecinisse perhibetur. Non audemus hac in
 re, à foro nostro aliena, & tantis inuoluta difficultatibus, vt sum-
 morum quoque Theologorum ingenia varie & olim exercuerit,
 & hodiernum exerceat, alterius partis sententiam reiecta altera
 eligere, sed omnem hancce controuersiam Theologis dirimendam
 relinquimus. Interim non possumus non hic in medium adferre
 verba IVSTI CHRISTOPH. SCHOMERI, Professoris quondam
 in hac Alma celeberrimi, & Theologi ὁρθοδοξίας amantissimi, qui in
 Exegeti in Epistolam Pauli ad Romanos ad Cap. VIII. v. 26. p. 40. ita
 commentatur: *Huc usque docuerat Apostolus, spem gloriae certam fidelibus*
obligisse per Euangelium, nunc etiam docet, obligasse assistentiam Spiritus S. prae-
cipue in precibus effectiue, quod faciat nos precari. Quod aliis nimis ieiunium
videtur, qui id explicant formaliter, quod ipse precatur pro nobis. Sed &
hoc videtur in mediatorium Christi officium incurrere, qui vnus pro nobis in-
tercedit; itaque media sententia eligenda est, quod nempe ita precetur pro
nobis, vt nos animumque nostrum ad preces dirigat, sicut Praeceptor, qui
manu sua regit manum pueri, & scribit ipse pro illo, & simul tamen ipsum
scribere facit, ita etiam Spiritus S. mentem nostram ad preces format, eo mo-
do, qui nos ipsos latet, DEO vero notus est, qui quid praestat nobis Spiritus
S. intelligit, etiam cum nos nobis videmur fatiscere. Cum itaque extra du-
bitationis aleam posita sit intercessio Spiritus Sancti effectiua, de
hac tantum hoc quidem loco agemus, eiusque praestantiam paucis
commonstrabimus. Felicitatem vero fidelium, ex effectiua Spi-
ritus Sancti intercessione oriundam, qui aequa animi lance per-
pendit, eamdem omni omnium saeculorum praedicatione longe
 maio-

maiorem esse ; facile intelliget. Spiritus enim Sanctus
 Παράκλητος, ceu libellorum supplicum magister, ipsos orare
 docet, suauissima περιχωρήσει preces ipsorum permeando,
 ipsisque, tamquam pueris balbutientibus, voce praeundo,
 & quicquid precibus deest, id gemitu sancto in cordibus
 piorum compensando. Spiritus Sanctus praefectus quasi est
 sanctorum votis, ea vt moderetur, indeque ceu Spiritus
 gratiae & precum Zach. XII. v. 10. id. omne, quidquid caus-
 sarum patronus clientibus suis vmquam praestare valet, fide-
 libus praestat, immo praestat longe maiora. Paucis vt me
 expediam. Spiritus Sanctus clientem suum, causae suae
 diffidentem, animat, ignorantem precandi modum docet,
 coeco lumen addit, consilii experti salutaria suadet, langui-
 dum ad preces excitat, infirmam ei aculationem roborat, im-
 puram defecat, ingratam gratam facit, obscuram serenat, he-
 betem acuit, ignauam sublimat, tardam ad thronum, DEI
 adducit: Vincit tandem, obtinet causam, consequitur vota,
 & implet desiderium, loquor cum supra laudato DANN-
 HAVVERO in Hodosophia Phoen. IX. p. m. 941. Restat,
 vt tertium quoque actum, quo Officium Spiritus Sancti Pa-
 racleiticum in primis se exserit, animo & cogitatione perlu-
 stremus. Ob temporis vero & paginae angustiam potiora
 tantummodo momenta leui, quod aiunt, brachio tangemus.
 Quod si itaque ad limites, quos nobismet ipsis supra prae-
 fiximus, oculorum conuertimus aciem, quo modo Spiritus
 Sanctus officium suum Paracleiticum consolando absoluat,
 iam erit dicendum. Quemadmodum enim aduocatus cli-
 entibus anxiiis & causae suae diffidentibus animum addit,
 eosdem solatio refocillat, bene sperare iubet, & ius suum
 vt persequi pergant, exhortatur, praestita sponfione, se pro-
 pitio Numine causam ipsorum obtenturum, omniaque ad
 finem exoptatum perducturum; Ita quoque Spiritus Sanctus
 Παράκλητος fidelibus, clientibus suis spiritualibus, solatia
 adspirat, anxios ipsorum animos confirmat, eosdemque de
 gratia DEI paterna, efficaci Christi merito & intercessione,
 suaeque adfidentia numquam deficiente certiores reddit, in-
 deque

deque laetum causae suae exitum sperare iubet. Varia
 omnino sunt, in quibus fideles solatio Spiritus Sancti, ceu
 Aduocati sui, indigent. In primis vero opera ipsius con-
 solatoria & patrocinio egent, quando ad tribunal vel diui-
 num, vel humanum vocantur. Maximis certe angustiis etiam
 fideles cinguntur, coram tribunali diuino constituti, vt cau-
 sam dicant, & reddant rationem. Adest DEI maiestas, in
 throno suo iudicium exercens, & personam non acceptans,
 sed, vt iustitiae suae ex asse fiat satis, exposcens; adest lex di-
 uinitus lata, quantus, quamque innumerus scelerum ac
 praeuaricationum nostrarum numerus sit, ad oculum no-
 bis demonstrans; adest proprium conscientiae chirographum
 & internum cordis testimonium, nos conuincens atque da-
 mnans; adest Satanas, accusator, perduellionis & aliorum
 criminum dicam nobis scribens; adest poena temporalis pa-
 riter ac aeterna, omnibus legis transgressoribus propofita. Proh
 DEVM immortalem, quantus horror, quantus tremor fideles
 occuparet, quam adflictae, quam prostratae, quam deplo-
 ratae, quam conclamatae res ipsorum essent, nisi Paracle-
 tum haberent & causarum Patronum, ipsos qui solaretur,
 ipsorum causam qui tueretur, & quo pacto omnis culpa ad-
 missa deleri queat, ostenderet? Ast o ter & quater beatam
 fidelium sortem! Praesto ipsis est Spiritus Sanctus Παράκλητος,
 qui ipsos docet rigidum illud iustitiae diuinae forum decli-
 nare, ad misericordiae tribunal prouocare, ad gratiosum Sa-
 crofanctae Trinitatis decretum, in Christo factum, adpella-
 re, & in hocce Mediatore, propter iniquitates nostras vul-
 nerato, ac propter scelera nostra attrito, debitorum so-
 lutionem, iustitiam partam, & salutem reparatam quaerere,
 veraque fide adprehendere. Hoc pacto DEus placatur, dia-
 bolus confunditur, conscientia tranquillatur, & quaeuis bo-
 na impetrantur. Quae autem vt fidelibus certissime eueni-
 unt, ita quoque horum omnium eertitudinem diuinam &
 immotam a Spiritu Sancto adipiscuntur. Spiritus enim San-
 ctus simul testatur cum spiritu fidelium, hoc est, anima fidu-
 cia,

cia, Christi meritum adprehendente, repleta, *quod sint filii DEI*
& heredes vitae aeternae, Rom. VIII. v. 16. 17. Idem quoque Spiritus
Sancti officium Paracleticum subuenit piis atque fidelibus,
coram tribunali humano constitutis, ibidemque varia indigna
fata patientibus. Solatur etiam atque refrigerat eosdem, cum
in hac miseriarum valle aliis calamitatibus, vel ab ipso DEO
immissis, vel DEO tantum permittente ipsos turbantibus,
premuntur. Spiritus enim *DEI super istos requiescit*, 1. Petr. IV.
v. 14. iisdemque ostendit, *quod illis, qui diligunt DEVM, omnia*
simul adiumento sint in bonum, Rom. VIII. v. 28. & *quod per mul-*
tas afflictiones oporteat nos intrare in Regnum DEI, Act. XIV.
v. 22. Quantum vero pondus, quantam vim haecce Spiritus
Sancti consolatio habeat, vel solum Apostolorum exem-
plum satis superque comprobare potest. Videte quaeso Apo-
stolos, coelesti Spiritus Sancti robore armatos, quanta *τῶν ἀπο-*
στόλων ad docendum, quanta alacritate, quantoque gaudio ad
patiendum pro Christi gloria in medium prodeant. Nunc
non amplius occultis claustrorum latebris delitescere cupiunt,
sed igneis quasi raptibus extimulati per omnia totius orbis
terrarum loca volitare gestiunt, per saxa, per ignes, per
amicos & inimicos nomen Domini portare ardent, nulla ex-
timefcunt aut horrent pericula, nullos cruciatus. Possem
etiam ex sacris Bibliis, & historiae Ecclesiasticae scriptoribus
multa exempla eorum, qui mediata tantum *ἐκ μέρους* instru-
cti fuerunt, suam tamen animi magnitudinem, ex Spiritus
Sancti consolatione profectam, documentis plane egregiis
demonstrarunt, adducere, nisi mihi temporis & paginae
habenda esset ratio. Vtrique vero vt parcam, haec de Offi-
cio Spiritus Sancti Paracletico iam sufficiant. Vos itaque,
Ciues Academiae O. O. Honoratissimi, Vos mea iam com-
pellat oratio, & vt huic Spiritus Sancti officio Paracletico in
Vobis etiam locum relinquatis, quam possum diligentissime
adhortor. Admittite Spiritum Sanctum Doctorem atque Du-
ctorem, & ducet Vos in omnem veritatem, nec non ad
verae & haud fucatae pietatis studium. Spiritus Sanctus,

qui est Spiritus pacis, ad pacem atque concordiam ducet Vos, qui togatae, non armatae militiae nomen dedistis, Non sine maximo animi dolore accepimus, fuisse & studiosorum numero quosdam, qui superiore nocte in militem, excubias agentem, indignissimis modis impetum fecerint, & alibi acerbissimas minas eructauerint. Istiusmodi vero studiosi lasciuientes & petulantes sciant, Magistratum Academicum, qui ciues Academiae probos atque morigeros paterno amore prosequitur, in studiosos, temere tumultuantes, & sibimet ipsis atque aliis pestem atque perniciem nefarie molientes, ita animaduersurum, ut in exemplum aliorum coerceantur, & cum dedecore, quod sibimet attraxerunt, dimittantur. Qui cordatiores sunt & verae pietatis amantes, non patrabunt, quod damnum & infamiam parare potest, sed potius Spiritum Sanctum sibi expetent Ducem, moresque suos component secundum illud Paulinum: *Videte, quo modo circumspecte ambuletis, non ut insipientes, sed ut sapientes. Ne sitis imprudentes, sed intelligentes, quae sic voluntas DOMINI. Et ne inebriemini vino, in quo luxur est, sed impleamini Spiritu, Eph. V. v. 15. 17. 18.* Admittite Spiritus Sancti intercessionem effectiuam, & hinc Spiritus precum mentes linguasque vestras ad preces efficacissimas & hymnos DEO gratissimos diriget. Admittite Spiritum Sanctum Consolatorem, & consolationem habebitis abundantem in qualibet afflictione spirituali pariter ac corporali, immo in mediam mortis voraginem demersi dulcissima huius Paracleti consolatione fruamini. Hoc ut Vobis omnibus mihiue eueniat, DEVM Trinunum in virtute Spiritus Sancti, Paracleti nostri, supplex veneror. Valete.

P. P. sub Sigillo Reſtorali Academico

Fer. I. Pentecostes

A. O. R. MDCCXXXVII.

cia, Christi meritum adprehendente, repleta, quod sint filii
 & heredes vitae aeternae, Rom. VIII. v. 16, 17. Idem quoque
 tus Sancti officium Paracleticum subuenit piis atque fide-
 coram tribunali humano constitutis, ibidemque varia in-
 fata patientibus. Solatur etiam atque refrigerat eosdem
 in hac miseriarum valle aliis calamitatibus, vel ab ipso
 immisissis, vel DEO tantum permittente ipsos turbas-
 premuntur. Spiritus enim DEI super istos requiescit, 1. Pe-
 v. 14. iisdemque ostendit, quod illis, qui diligunt DEVM
 simul adiumento sint in bonum, Rom. VIII. v. 28, & quod p-
 tas afflictiones oporteat nos intrare in Regnum DEI, Act.
 v. 22. Quantum vero pondus, quantam vim haecce-
 tus Sancti consolatio habeat, vel solum Apostolorum
 plium satis superque comprobare potest. Videte quae
 stulos, coelesti Spiritus Sancti robore armatos, quanta
 scilicet ad docendum, quanta alacritate, quantoque gau-
 patiendum pro Christi gloria in medium prodeant.
 non amplius occultis claustrorum latebris delitescere ci-
 sed igneis quasi raptibus exstimulati per omnia totius
 terrarum loca volitare gestiunt, per saxa, per igne-
 amicos & inimicos nomen Domini portare ardent, nu-
 timefunt aut horrent pericula, nullos cruciatus
 etiam ex sacris Bibliis, & historiae Ecclesiasticae scrip-
 multa exempla eorum, qui mediata tantum exa-mp-
 et fuerunt, suam tamen animi magnitudinem, ex
 Sancti consolatione profectam, documentis plane
 demonstrarunt, adducere, nisi mihi temporis &
 habenda esset ratio. Vtrique vero ut parcam, haec
 cio Spiritus Sancti Paracletico iam sufficiant. Vos
 Clues Academiae O. O. Honoratissimi, Vos mea iam
 pellat oratio, & ut huic Spiritus Sancti officio Paracl-
 Vobis etiam locum relinquatis, quam possum dilige-
 adhortor. Admittite Spiritum Sanctum Doctorem atque
 ctorem, & ducet Vos in omnem veritatem, nec
 verae & haud fucatae pietatis studium. Spiritus S-

B 2.

